ВІЗИТ МОЛОДІЖНОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ РУМУНІЇ

На запрошення ЦК ВЛКСМ в Москву прибула делегація Спілки Комуністичної молоді Румунії на чолі з першим секретарем ЦК СКМР, міністром у справах молоді Соціалістичної Республіки Румунії Й. Т. Штефанеску. На Шереметьєвському аеродромі делегацію зустрічали перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников, секретар ЦК ВЛКСМ Б. К. Пуго, відповідальні працівники ЦК ВЛКСМ.

Того ж дня в ЦК ВЛКСМ відбулася зустріч, у ході якої Є. М. Тяжельников і Й. Т. Штефанеску інформували про участь ВЛКСМ і СКМР у виконанні завдань, поставлених перед спілками молоді КПРС і РКП в будівництві соціалізму і комунізму.

(ТАРС).

НІНА ГАВРИЛОВА РАЗОМ ІЗ СВОЇМИ ПОДРУГАМИ — ТРУДІВНИЦЯМИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ШВЕЙНОЇ ФАБРИКИ ВИГОТОВЛЯЄ ВИРОБИ, ЯКИМ ПРИСВОЄНО ДЕРЖАВНИЙ ЗНАК ЯКОСТІ. ЧЛЕН КОМСОМОЛЬСЬКОГО БЮРО ЦЕХУ, ПРАЦЮЄ В РАХУНОК ЖОВТНЯ НАСТУПНОГО РОКУ, КОМСОМОЛЦІ ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ УДАРНИКА КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ.

НА ФОТО: НІНА ГАВРИЛОВА.

Фото М. ЛИТВИНОВА.

ЗАВЕРШУЄМО ВИРІШАЛЬНИЙ

В ПАМ'ЯТІ—ЦІНА ДОСЯГНУТОГО

Цей рік запам'ятається Валентині Парахонько, молодій доярці колгоспу імені Ульянова, особливою радістю. Комсомолка зобов'язалась надоїти на кожну корову по 3650 кілограмів молока.

Відповідальність поклала на власні плечі велику. Людина, яка може в повному обсязі уявити отой комплекс робіт, всі труднощі одного робочого дня доярки, зрозуміє: дорога ціна кожних 3700 кілограмів молока, одержаних за 11 місяців.

А в сусідній МТФ цього ж господарства, перед у комсомольсько-молодіжному колективі ведуть групкомсорг Надія Говорун та Ганна Цвігун, які вже мають відповідно по 3628 та 3530 кілограмів молока на кожну корову. Якраз цим дівчатам та їх подругам і треба завдячувати, що ферма колгоспу в Голованівському районі серед молодіжних колективів виборола перше місце.

М. ПИЛИПЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Голованівського РК ЛКСМУ.

І РАДІСТЬ... ПОДВІЙНА

Комсомольсько-молодіжна бригада електрослюсарів Петра Матієнка Гайворонського тепловозоремонтного заводу, де групкомсоргом Дмитро Каленик, може запевнити: добра то справа — дійове соціалістичне змагання. Протягом року слідкують хлопці за кожним кроком комсомольсько-молодіжного колективу цеху малозольного графіту, що трудиться на Заваллівському графітному комбінаті.

Зустрічалися всі разом для підведення підсумків. Окрім того, комсорги постійно інформували товаришів по роботі про успіхи друзів-суперників. Так і йшли нарівні. Якщо вдавалося вийти наперед тепловозоремонтникам, то іншим разом перемагали комсомольці комбінату.

І от недавно, 21 листопада, Микола Перекальчук, групкомсорг молодіжного колективу з цеху малозольного графіту привітав бригаду Дмитра Матієнка від імені всіх товаришів — вона виконала соціалістичні зобов'язання нинішнього року.

А через кілька днів, у кінці листопада, на рубіж 1974 року вийшла і бригада комсомольців Заваллівського графітного комбінату.

М. ЖУРБА,
завідуючий відділом комсомольських організацій Гайворонського РК ЛКСМУ.

ПЛОДОТВОРНІ ПІДСУМКИ

Політбюро ЦК КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР розглянули підсумки офіційного дружнього візиту Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в Республіку Індія, повністю схвалили діяльність товариша Л. І. Брежнєва по розвитку дружніх радянсько-індійських відносин, по здійсненню прийнятої XXIV з'їздом КПРС Програми миру.

Підсумки візиту товариша Л. І. Брежнєва в Індію цілком і повністю відповідають висунутому квітневим Пленумом ЦК КПРС завданню — добиватися того, щоб досягнуті сприятливі зміни в міжнародній обстановці набули необоротного характеру.

Візит товариша Л. І. Брежнєва і його результати дістають одностайне схвалення народів Радянського Союзу й Індії, які бачать в ньому яскраву демонстрацію непорушної радянсько-індійської дружби. Цей візит перебуває в центрі уваги міжнародної громадськості, політичних і державних кіл багатьох країн, він викликав широкий позитивний відгук, схвалення і підтримку.

(ТАРС).

У ЦК ЛКСМУ

РЕЗЕРВ БУДЕ НАДІЙНИМ

ЦК ЛКСМУ оголошує республіканський огляд робіт первинних комсомольських організацій і комсомольських груп навчальних закладів на період 1973—1976 рр.

В ньому беруть участь всі первинні комсомольські організації і комсомольські групи профтехучилищ республіки.

Мета огляду підвищення ролі комсомольських груп навчальних закладів профтехосвіти у вихованні гідної зміни робітничого класу та колгоспного селянства; забезпечення активної участі учнів профтехучилищ у масовому патріотичному русі «П'ятирічці — ударну працю, майстерність і пошук молодих», в соціалістичному змаганні за право отримати звання «Група — резерв бригад комуністичної праці».

Підсумки огляду підводяться обкомом ЛКСМУ, обласним управлінням профтехосвіти, окремо серед комсомольських організацій та комсомольських груп двічі на рік: до Дня радянської молоді та станом на 5 січня.

Серед первинних комсомольських організацій переможцями вважатимуться ті, які забезпечать необхідні умови для виконання вимог огляду найбільшою кількістю комсомольських груп. Вони нагороджуються перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМУ «За успіхи у комуністичному вихованні учнів», Почесною грамотою Центрального Комітету ЛКСМ України.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV.
№ 145 (1781).

СУБОТНІЙ ВИПУСК

8 ГРУДНЯ 1973 РОКУ
Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ПИЖЕВСЬКОГО

ВШАНОВУЮЧИ ВИЗВОЛИТЕЛІВ

Трудящі Олександрії урочисто відзначили 30-річчя визволення міста від фашистських загарбників

Вони приїхали з усіх кінців країни — генерали і рядові солдати, танкісти і гармаші, десантники і бронебійники — всі ті, хто тридцять літ тому визволяв шахтарське місто Олександрію від німецько-фашистських загарбників.

На урочистий вечір, який відбувся 4 грудня, прийшли ветерани війни, молоді робітники, студенти і школярі. Вони вітали своїх гостей — генерал-лейтенанта у відставці А. І. Білогорського, колишнього командира 116-ї танкової бригади Є. А. Юревича, танкіста Б. І. Чекріньова, його дружину, колишню зенітницю О. Л. Чекріньову, інших воїнів-визволителів.

А 6 грудня на центральній площі міста відбувся мітинг трудящих Олександрії. З сердечною вдячністю учасники мітингу згадали воїнів 8-го механізованого корпусу, 13-ї стрілецької дивізії генерал-майора Г. В. Бакланова, 116-ї танкової бригади, 33 гвардійського стрілецького корпусу під командуванням генерал-лейтенанта М. І. Козлова та інших військових підрозділів, які визволяли місто від ворога в грудні 1943 року.

З гірляндою слави, з факелами юнаки та дівчата пройшли до обеліска воїнам-визволителям і перед ветеранами війни дали клятву на вірність Вітчизні.

Вечори бойової слави відбулись на підприємствах, у школах міста. Молодь зустрілася з воїнами-визволителями, героями-земляками. Юнаки та дівчата побували в походах «Шляхами слави батьків».

На трибуну XVIII обласної комсомольської конференції

ПЕРЕМОЖЦІВ ЗНАЄ КОЖЕН

ЗМАГАННЯ: ГЛАСНІСТЬ І ДІЄВІСТЬ

НЕЩОДАВНО мені довелось за завданням Знам'янського міськкому комсомолу побувати в комсомольській організації колгоспу «Родина». Здивувало те, що хід змагання між молодими виробничниками майже не унаочнюється. Залишилось враження, що такий стан справ не турбує колгоспний комітет комсомолу. Тоді й пригадалось, як у доповіді «Про п'ятдесятиріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік» Леонід Ілліч Брежнєв наголошував на великому значенні гласності змагання.

Іноді ми забуваємо, що формалізм — чужий духові соціалістичного змагання. І не завжди глибоко замислюємось над цим. Прикладом тому — стан справ у названій комсомольській організації.

У нас, в локомотивному депо, великий колектив молодих виробничників. Не уявляю, собі, які наслідки були б від змагання, коли б його хід не був відомий кожному комсомольцеві.

Про те, що наші робітники мають вагомі трудові здобутки, говорилось не раз. Тож по здобутках має бути й шана. Щомісяця в комсомольських групах і на цехових комсомольських зборах ми підбиваємо підсумки роботи. Після цього в цехових стіннівках з'являються розповіді про кращих молодих залізничників, а в комсомольських куточках — фотографії переможців змагання. Раз на квартал підбиваються підсумки змагання серед молоді по депо в цілому.

У нас організоване змагання між групами. Так, змагаються 5 комсомольських груп в ремонтних цехах, 10 — в цеху експлуатації. Серед кращих сьогодні — апаратна група періодичного ремонту старшого майстра В. П. Кулішова, де групкомсоргом Віктор Горох, колони громадських машиністів Олександра Савіна та Анатолія Білоуса. Йде індивідуальне змагання між робітниками однакових професій. Зайдіть у наші цехи. На видному місці побачите показники ходу змагання і дізнаєтесь, як хто сьогодні трудиться, хто попереду, а хто відстає. Серед молодих передовиків — імена Григорія Балаченка, Олега Горобця, Галини Журавльової, Віктора Романова.

Досвід кращих виробничників широко пропагується в молодіжних колективах. Методи їх роботи часто стають предметом обговорення на розширених засіданнях комітету комсомолу, на який запрошуються керівники молодіжних колективів.

Популярним серед молоді депо стало змагання за перехідний вимпел комітету комсомолу. Він присуджується кращому комсомольсько-молодіжному колективу. Змагаються за нього всі групи. Цього року він одержав надійну прописку в апаратному цеху в колективі, очолюваному старшим майстром М. М. Федоровим і групкомсоргом Миколою Маричем.

Гласність змагання — велика дійова сила. Коли молодь знає результати своєї роботи, має змогу порівнювати їх із здобутками колег, коли за хорошу працю вона чує щирі слова подяки — тоді і працюється по-справжньому, з комсомольським вогником. І наслідки стають вагомими. Так, минулого року ми засвітили вогні новорічної ялинки 23 грудня. Нині ж, підрахувавши в комітеті комсомолу свої можливості, вирішили, що цей радісний день настане 17—18 грудня.

Хотілося б, щоб про дієвість змагання серед комсомольців і молоді на нашому комсомольському форумі була принципова розмова. Нам би знати, до кого їхати по досвід, хочеться суворої критики тих, хто в цій справі піддається спокусі формалізму.

А. КРИЧУН,
секретар комітету комсомолу Знам'янського локомотивного депо.

СЬОГОДНІ В ОЛЕКСАНДРІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ XIX МІСЬКА КОМСОМОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

У НАС НОВИЙ СЕКРЕТАР...

● Закінчилися звіти і вибори в первинних комсомольських організаціях підприємств, установ, навчальних закладів Олександрії. 28 організацій очолили новообрані ватажки. Перші дні — це знайомство зі справами, з комсомольцями, так би мовити, — «початковий» період. А чи не затягнеться він надовго? Чи не знизиться в цей період дієвість комсомольської організації, не пануватиме затишшя?..

— У НАС такого не спостерігається, — робить висновок після відвідання декількох підприємств завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрійського міськкому ЛКСМУ Олексій Скічко. — Навпаки. У більшості випадків робота активізується.

І пояснює:

— Заміну готуємо заздалегідь.

Міськком комсомолу домагається, щоб комсомольські активісти чітко уявляли собі мету навчання, пов'язували їх з щоденною практикою. Щоб частіше у своїх колективах виступали з доповідями, ділилися запозиченим на заняттях досвідом.

Нещодавно, наприклад, створили комсомольську організацію фабрики діаграмних паперів. Віктор Пазинич, який очолив її, активно взявся за справу, але ж у ватажка ще бракує досвіду. Особливо у питаннях організації соцзмагання. Працівники міськкому комсомолу вже декілька разів були на підприємстві. Допомогли комітету комсомолу спільно з адміністрацією, профспілковою організацією розробити умови соцзмагання, встановити матеріальні і моральні стимули. А на першому лекційному занятті комсомольські активісти фабрики дізнались, як організовують соціалістичне змагання між молодими виробничниками на інших підприємствах міста.

Заняття для секретарів первинних організацій відбувається раз на місяць. Перед ними виступають партійні і комсомольські працівники, спеціалісти, науковці.

Учасникам занять, наприклад, запам'ятався один із останніх семінарів, коли знайомилися із організацією соціалістичного змагання серед членів комсомольсько-молодіжного колективу Олександра Руднєнка з електромеханічного заводу. Гостей цікавили всі питання: і як відпочиває бригада, як у колективі підбивають підсумки соцзмагання, як молодь виконує ленінські заповіти.

Завдяки постійному розгляду на заняттях виробничого сектора тем про вишукування резервів, організацію дійового соціалістичного змагання між комсомольсько - молодіжними колективами, ці питання у всіх комсомольських організаціях комітетами комсомолу поставлені на досить високий рівень. Комсомольські активісти добилися, щоб бригади брали конкретні плани, у зобов'язаннях не було загальних фраз, щоб підбиття підсумків змагання проводилось регулярно.

ВЕЛИКОЮ популярністю на підприємствах користується змагання на кращого за професією. Переможцям вручають перехідні червоні мандати. І визначають їх не лише за виробничими показниками. Враховують і навчання, участь у технічній творчості, громадському житті.

Довгий час у міськкомі не могли знайти оптимальних форм навчання групкомсоргів, «прожектористів», секретарів цехів, бригад, відділень. Різні умови виробництва, строкатість професій, неоднаковий рівень підготовки слухачів, — ось причини, які не давали це зробити. Як же в таких умовах планувати і проводити навчання комсомольських активістів?

Практика вказала шлях до вирішення цієї проблеми. Навчання проводять кущовим методом. Відбуваються вони на базових споріднених підприємствах, в яких добре поставлена внутріспілкова робота. Такі заняття відбуваються двічі на рік. А на підприємствах заняття із групкомсоргами, секретарями цехів, бригад, відділків, «прожектористами» раз на місяць проводять секретарі первинних комсомольських організацій.

ТАКА система навчання пройшла перевірку часом. І саме постійне дотримання її дозволяє міськкому комсомолу заздалегідь готувати надійну зміну.

У цьому значну допомогу комітетам комсомолу подає кабінет комсомольської роботи міськкому ЛКСМУ. Він випускає інформаційні бюлетені по пропаганді досвіду. Зараз вся діяльність його спрямована у двох напрямках — на підготовку комітетів комсомолу до гідної зустрічі 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна та участь у огляді-конкурсі на кращу комсомольську організацію міста.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.

КОЛЕКТИВ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО ЗАВОДУ ПІДТРИМУЄ ТІСНІ ЕКОНОМІЧНІ ЗВ'ЯЗКИ З ВИРОБНИЧИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ ДРУЖНЬОЇ ІНДІЇ. НЕЩОДАВНО НА АДРЕСУ РЕСПУБЛІКИ ІНДІЯ БУЛО ВІДПРАВЛЕНО 12 БЛОКІВ ЖИВЛЕННЯ.

НА ФОТО: СЛЮСАР-ЕЛЕКТРОМОНТАЖНИК АПАРАТНОГО ЦЕХУ, ЧЛЕН КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ЗАВОДУ ГЕННАДІЙ АБДУЛОВ ГОТУЄ ЧЕРГОВУ СТАНЦІЮ КЕРУВАННЯ НА ЕКСПОРТ. В ГРУДНІ ДЕСЯТЬ ТАКИХ СТАНЦІЙ БУДЕ ВІДПРАВЛЕНО В РУМУНІЮ, БОЛГАРІЮ

Фото В. КОВПАКА.

ПРОФЕСІЙ БАГАТО, ОБЕРИ СВОЮ

ДЕ РУКИ СТАЮТЬ ЗОЛОТИМИ...

Людно й гамірно було того дня в токарних майстернях Кіровоградського міського профтехучилища № 4. Йшов фінал змагань між учнями на кращого за професією. Хлопців було двоє, проте уболівальників — чимало. І кожен з них вважав за потрібне щось порадити, підтримати товариша. Відчувалося, потрапив у колектив, де по-справжньому люблять свою професію.

А для виховання цієї поваги, любові до професії педагогічним колективом училища робиться немало. Основне джерело — праця, та ще ділова, робоча обстановка.

— Важливо не прогаяти жодного дня, — говорить секретар комсомольської організації училища Віктор Коротун. Прийшли новачки, ми їх відразу підключаємо до справи, щоб вони відчули, що прийшли у дружну, трудову сім'ю.

Справді, вже сама посвята в учні, святкова лінійка, екскурсія на завод «Червона зірка», дають зрозуміти вчорашнім школярам, що вони починають новий етап у своєму житті. І значущість своєї професії відчувають з перших днів роботи на верстатах.

— Важливо, щоб учень відчув себе біля верстата конструктором. Коли він виготовить найпростішу деталь, але своїми руками, а потім ця деталь буде застосована у практиці, він сповна збагне необхідність своєї професії, усвідомить, що вона варта поваги. З кожним опанованим робочим прийомом, кожною виготовленою деталлю в учня зростатиме шана до своєї професії, — продовжує розпочату Віктором розмову майстер виробничого навчання В. Ф. Воскобович.

Отже, любов до професії приходить з пізнанням її секретів, із зміцненням знань про неї.

Над кожною деталлю учні працюють дуже старанно, адже майже всі вони підуть у складальний цех. Там виробляються свердлильні верстати — гордість учнівського колективу МПТУ № 4, бо в них — частка праці кожного.

— Як не любити нашу професію, — говорить Люда Радченко, учениця училища. — Адже всі вироблені нами деталі і верстати надходять у всі кінці СРСР.

Справжніми пропагандистами професій є конкурси. Тут кожен може помірятися силами, показати, наскільки глибоко опанував виробничі навики. Переможцям училищних конкурсів на кращого за професією надається право участі в змаганнях на заводі «Червона зірка».

Популярними стали й вечори з професійним нахилом «Ну-мо хлопці!». Так любов до праці виходить за виробничі рамки і крокує в ногу з комсомольською активністю. З кожним навчальним днем ростуть знання учнів, росте їх усвідомлення потрібності своєї професії, їх любов до неї. Вона — у кожній деталі, кожному робочому вузлі, створеному учнівськими руками.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара», студент Кіровоградського педінституту.

НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Магазини передплатних видань міст Кіровограда, Олександрії, Світловодська і Знам'янки, а також робітничих селищ Пантаївки і Димитрового одержали чергові томи передплатних видань:

В. И. Ленин, т. 26; БСЭ, том 13; Ежегодник БСЭ, за 1973 год; И. Сельвинский, т. 5; С. Смирнов, т. 2; М. Горький, т. 18; А. Кримский, т. 5; Г. Плеханов, т. 1; Г. Сковорода, т. 2; Сельскохозяйственная энциклопедия, т. 4; А. Куприн, т. 8; Л. Соболев, т. 4; Г. Гейне, т. 2; А. Островский, т. 1.

Перелічені видання передплатники можуть отримать в названих магазинах.

Р. КОЖУХАР,
зав. магазином № 1 «Передплатні видання».
м. Кіровоград.

МАЛА ВИСКА

ІДУТЬ ЗВІТИ І ВИБОРИ

КРИТЕРІЙ — СВІДОМА ПРАЦЯ

МАЛОВИСКІВСЬКА районна комсомольська організація. В її рядах близько 3900 членів ВЛКСМ. Працюють вони на підприємствах Малої Виски та у 18 колгоспах і двох радгоспах, навчаються в Оникіївському СПТУ та в школах району.

У звітній доповіді першого секретаря РК ЛКСМУ Анатолія Федая на XXXII районній конференції знайшли місце питання боєздатності комітетів комсомолу в підвищенні трудової активності кожного робітника і колгоспника, розгортання дійового соцзмагання, виховання юнаків і дівчат на славних бойових і трудових традиціях радянського народу, підвищення ідейного рівня молоді та інші.

Звіт секретаря перегукувався з виступами делегатів конференції, як підтвердження цьому пропонуємо виступи трьох делегатів.

Микола Ковальов. Колгосп імені «Першого Травня». Ланковий комсомольської ланки по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи.

Кремезний, високий юнак. Неспіхом викладає думки.

Всього один рік минув від того часу, як створено нашу ланку.

Правління колгоспу виділяло для обробітку 107 гектарів землі. А ми зобов'язалися виростити і зібрати з неї по 100 центнерів кукурудзи з кожного гектара. Восени якісно зорали грунт, внесли добрива. Взимку кожен член ланки сів за підручники вивчати агротехніку вирощування кукурудзи. Регулярно проводили снігозатримування. Навесні висівали кукурудзу і одноразово вносили мінеральні добрива. Доглядали і оберігали кожну рослинку. Нелегко було. Літо й осінь капризували. Ми ж дружно відстоювали врожай. Проте першого року не змогли добитись поставленої мети. Зібрали по 80 центнерів з гектара. Але то була велика перевірка. Тепер за 100-центнерні врожаї агітувати не доводиться. Це — реальність.

І ми знову поставили перед собою завдання: виростити 100-центнерний врожай.

Тетяна Харченко — секретар комсомольської організації заводу по виробництву сухого молока.

В розмові запальна (особливо коли мова торкається заводу та її друзів). На завод прийшла після закінчення десятирічки. Без нього не мислить свого життя.

— Якщо вести мову про молодь нашого підприємства, то це означає говорити про сам завод. У свій час був комсомольською будовою, а тепер майже половина робітників — юнаки й дівчата. Потужне наше підприємство. Судіть самі. Тільки за десять місяців цього року вироблено продукції на десять мільйонів сто вісімдесят п'ять тисяч карбованців, а реалізовано її на 9 мільйонів 799 тисяч карбованців.

Комсомольсько-молодіжний колектив маслоцеху ще 19 листопада рапортував про виконання річного плану. Він змагається з комсомольсько-молодіжною бригадою цеху сухого молока.

ДВА комсомольсько-молодіжні колективи — це тільки наш початок. Будемо створювати у всіх цехах заводу. Ми вже на практиці переконались, що там, де юнаки і дівчата об'єднані в одну тісну виробничу сім'ю, продуктивність праці вища, молодь одержує більше задоволення від роботи. Створення таких колективів — нелегка справа. Ми враховуємо багато чинників. І лиш, коли через деякий час бригада починає дійсно керуватись принципом «Один за всіх, всі за одного», ми пропонуємо їй включитись у змагання, в ході якого вона міцніє.

Думається, райкому ЛКСМУ слід настирливіше працювати в цьому питанні. Корисно вивчити і узагальнити досвід роботи кращих комсомольсько-молодіжних колективів. Не завадила б і поїздка на передове підприємство області, де добре поставлена робота комсомольсько-молодіжних бригад.

Поліна Голоскевич — пропагандист комсомольського політгуртка «Основи політичних знань» Мар'янівського бурякорадгоспу.

Розсудлива, спокійна у розмові. Свої думки обґрунтовує фактами. Основна спеціальність — вихователь дитячого садка. Керувати гуртком комсомольської політосвіти виявила бажання сама. Вирішила, що таке доручення буде їй до душі і під силу.

— Зараз підкреслюється думка про те, що навчання молоді у комсомольських політгуртках має тісно переплітатись з виробництвом. І я підтримую її. Бо саме тут молоді люди повинні набувати теоретичні знання, аналізувати свою діяльність, бачити перспективи розвитку господарства.

Навчаються юнаки і дівчата із задоволенням. Завжди виникають дискусії, що обов'язково торкаються конкретних питань економічного життя радгоспу. Говорили ми про резерви зростання продуктивності праці в цілому. Мої слухачі дійшли спільної думки, що, насамперед, вона залежить від свідомості кожного члена колективу.

Отже, конкретизуючи положення про підвищення продуктивності праці, ми можемо сказати — головне завдання для нас — це зростання свідомості молодої людини.

* * *

У роботі конференції взяли участь і виступили перший секретар райкому Компартії України **В. В. Гуля** та другий секретар обкому ЛКСМУ **А. О. Новицький.**

Після конференції відбувся організаційний пленум РК ЛКСМУ, на якому обрано першим секретарем райкому комсомолу **А. М. Федая**, другим секретарем **М. І. Титаренка**, секретарем — завідуючим відділом учнівської молоді **В. В. Боська.**

М. МІКЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».

ТАМ, ЗА ГАРЯЧОЮ ЛІНІЄЮ...

До 30 річчя визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських загарбників

9 листопада радянські війська визволили м. Знам'янку

У ЖОВТНІ 1943 року наш гвардійський бомбардувальний полк перебазувався на аеродром Харкова. Ми багато літали, бомбили ворога на передньому краї, у прифронтовій смузі, допомагали нашим військам форсувати Дніпро, у створенні плацдармів на території Кіровоградської та Дніпропетровської областей, в просуванні на захід.

Тоді командир авіачастини Іван Карпович Бровко сказав нам — льотчикам, штурманам, стрільцям-радистам:

— Вам, кращим екіпажам нашого гвардійського полку, доручаю виконати важливе завдання: сьогодні вночі, перед світанком бомбовим ударом знищити ешелони з боєприпасами на залізничній станції Знам'янка. Майте на увазі — німці вперто захищають район станції та місто. Розвідка виявила скупчення ворожих зеніток, з'являються в повітрі винищувачі. Лінія фронту, як вам відомо, проходить по Дніпру... Які будуть запитання?

Запитань не було. Ми завжди були готові виконати будь-яке завдання.

Темрява. Попереду, на відстані близько двохсот метрів — літак капітана Борисова. Там — Володимир Борисов, штурман Василь Сенько, стрілець-радист Іван Дормостук. Ми — друзі на землі (живемо навіть в одній кімнаті), друзі і в повітрі. От і зараз летимо разом. Я пильно стежу за Борисовим. Десь вдалині все помітнішими ставали вогники. Вони наближались, миготіли. Лінія фронту. Багато разів пролітав цей рубіж, але кожного разу хвилювався. Ні, нікому, мабуть, не пролетіти цієї лінії спокійно, завжди серце б'ється частіше...

І знов під літаком рідна земля, але там, внизу, ворог — лютий і ненависний.

Уважно дивлюсь вниз: треба точно і своєчасно виконати наказ командира, нищівним повинен бути удар. Десь отут недалеко — рідна оселя нашого радиста Колі Кутака.

— Коля, — кажу я, — пролітаємо над твоїм містечком. Під нами десь твій дім...

... Горять хати. Видно, як вогонь виривається з вибитих вікон, здіймається під стріхи. Вулиця — пустеля. Людей не видно, але звідкілясь у небо злітають десятки ракет. З'являються і тут же зникають спалахи від вибухів снарядів. Та вони десь збоку. Коля Кутак каже, що своєї хати він не знайшов...

— Де ж літак Борисова? — запитую гвардії капітана Василя Аліна. — Не бачу його.

— Все в нормі, — відповідає Алін. — З поля зору не випустив, не відстаю від нього. Чи скоро ціль?

На коліях стоять два ешелони. В голові одного з них розводить пари паровоз. Збирається втікати? Прицілююсь. Алін чітко виконує мої команди, майстерно керує літаком. Кутак пильно слідкує за повітрям. Вже збирався натиснути на кнопку бомбоскидача, як внизу, на станції здійнявся великий стовп вогню. Це влучно скинув бомби штурман Василь Сенько. Натискую на кнопку. Слідкую за летом бомб. Секунди здаються вічністю. І яка радість! Пряме попадання бомб в паровоз, вагони! Вибух величезної сили. Вогонь пожеж розповзається навколо. Завдання виконано успішно!

— Нам легше, а погляньте, скільки вогню спрямували німці на Борисова, — каже Алін.

Десятки променів прожекторів бігають по небу. Кілька з них — на літаку Борисова. Полився смертельний дощ.

Володя, ніби почувши наше застереження, вирвався з плетива світла прожекторів. Однак не все скінчилось гаразд: осколками снаряда, що розірвався біля літака, пробило бензобак. Інший снаряд пошкодив двигун, і, щоб запобігти пожежі, Борисов вимкнув його, продовжуючи політ на одному.

— Праворуч ворожий винищувач, відкриваю вогонь! — доповів наш радист.

Я побачив одночасно дві траси: винищувач стріляв по Борисову, а Кутак — по винищувачу. Траса куль від стерв'ятника згасла раніше. Нічний хижак завалився на крило і, залишаючи вогненний слід, ринув униз.

Світало. Все чіткіше виділялися на землі села, шляхи. Он попереду заграв сріблом Дніпро. Там, за Славутичем — наші війська, вільні радянські люди. А тут, під нами, — ворог. Він насторожився, бачить, як низько летять радянські літаки, один з них палає...

Звільнившись від бомб, літак трохи здригнувся і різко звернув убік. Алін почав маневрувати, щоб уникнути зенітних снарядів.

— Чи ж дотягне до своїх? — думає кожен з нас. Та ось від літака Борисова відокремилась темна цятка, за нею друга, потім — третя. Розпустились білі куполи парашутів...

Робимо коло за колом, все слідкуємо за друзями. Коля Кутак — біля своїх кулеметів, я теж приготував свого «Шкаса». Ми готові до бою: можливо з'явиться ворожий винищувач.

З правого берега Дніпра німецькі кулеметники стріляють по наших парашутистах, та пізно. Два з них вже приземлились біля самого берега, а третій трохи не дотягнув, упав у воду. Звільняється від парашута, а до нього вже спішать наші воїни — піхотинці, допомагають авіаторові вибратись на берег.

А що з літаком Борисова? Палаючий, він впав і вибухнув на правому березі Дніпра, на позиціях ворога. «Вмираючий» літак, певне, знищив не одного фашиста.

* * *

ЗА ЧАС війни ми здійснили ще багато вильотів.

Відважні комсомольці Коля Кутак, Ваня Дормостук загинули смертю хоробрих у 1945 році, не доживши до Великої Перемоги.

Герой Радянського Союзу, гвардії підполковник запасу Володимир Іванович Борисов працює нині в Ленінграді. Герой Радянського Союзу, гвардії підполковник запасу Василь Іванович Алін живе в Бердичеві, керує учбовим пунктом початкової військової підготовки на заводі «Комсомолець». Штурман екіпажу Борисова — Василь Васильович Сенько — двічі Герой Радянського Союзу, гвардії полковник і нині служить в лавах наших славних Збройних Сил.

Минуло вже 30 років. І наша бойова дружба, що започаткувалася у буремні роки Вітчизняної війни, стала ще міцнішою.

О. КОТ,
Герой Радянського Союзу, гвардії полковник запасу.

ТАЛАНТУ ЩЕДРЕ СВІТЛО

Напередодні Дня Конституції в міському Будинку культури імені Компанійця відбулось урочисте вручення посвідок і нагрудних знаків акторам, діячам мистецтв, аматорам, яким Президія Верховної Ради УРСР присвоїла почесні звання Української РСР.

Посвідки та нагрудні знаки вручила заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко. У вечорі взяв участь голова облпрофради Д. Т. Жмак.

На фото вгорі: трупа професійних та самодіяльних митців, яким вручено почесні посвідки та нагрудні знаки; внизу — заступник голови облвиконкому Є. М. ЧАБАНЕНКО прикріпляє нагрудний знак І. В. КРАВЦОВУ.

Фото В. КОВПАКА.

Люди. Події. Час

7 грудня—День пам'яті загиблих за батьківщину на Кубі

НА ЧЕСТЬ АНТОНІО МАСЕО

Відзначається на Кубі у день загибелі (1896 рік) Антоніо Масео, одного з керівників національно-визвольної боротьби кубинського народу проти іспанського панування.

Кубинська революція — це не випадкова подія, не політичне і соціальне диво, що виникло незалежно від реальних явищ сучасного суспільства і від ідей, якими живе політичний світ. Кубинська революція є результат свідомих і послідовних подій, продиктованих законами історії людського суспільства. Люди не роблять і не можуть робити історію, як їм прийде в голову. Підтвердженням цьому — події на Кубі, при оцінці яких потрібен суворо науковий підхід.

Не було б блискучих виступів Хосе Марті, не було б яскравого прикладу і безсмертних справ Сеспедеса, Аграмонте, Гомеса, Масео і багатьох інших легендарних людей, які боролися в минулі часи; не було б виняткових наукових відкрить Маркса і Енгельса; не було б геніального вкладу Леніна і його незвичайного історичного подвигу, не було б і 26 Липня (дня Кубинської революції).

Фідель Кастро.

У віршах, присвячених видатним кубинським революціонерам типу Масео, Рубен Мартінес Вільєна писав напередодні революції:

Потрібна атака — загибель дня брибонів,
Потрібна атака — завершення революцій
І помста за тих, що впали, і пам'ять
по яких в зневазі,
Потрібна атака — засіб від колоніальних
струпів,
Щоб не пропали та даремно
Зусилля й голод, смерть і рани,
Щоби Республіка жила й продовжувала
жити,
Щоби збулись слова Марті
на мармурових плитах,
Щоб наші діти не випрошували
на колінах
Ту батьківщину, що їх батьки завоювали
стоячи...

8 ГРУДНЯ — 85 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (1888—1942) ВОЛОДИМИРА ЗАЇМОВА, БОЛГАРСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО І ПОЛІТИЧНОГО ДІЯЧА, ГЕНЕРАЛА, ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

Істина лише одна. Я люблю свій народ, служив йому вірно і віддано все своє життя.

В. Заїмов.

Я багатьом комуністам в той час радила вчитися у безпартійного генерала Заїмова істинно революційній поведінці, витримці, дисципліні.

Цола Драгойчева,
член Політбюро БКП.

ЗВИНУВАЧУЄ ЗАЇМОВ

Володимир Заїмов. Болгарський генерал, полум'яний інтернаціоналіст і патріот, бойовий друг радянського народу. Кому не відома незламна мужність цієї людини!

Свою повагу й любов до Росії Володимир Заїмов взяв від батька Стояна Заїмова — революціонера-демократа, якого двічі турецькі окупанти засуджували до страти.

«Тільки в служінні народу можна стати по-справжньому достойним» — ці слова на серце лягли назавжди і, мабуть, саме розуміння цього у вирішальну мить, коли постало питання «З ким іти?», підказало — йти з комуністами Болгарії. Саме це в чорні дні німецько-фашистської окупації Заїмова привело у підпілля антифашистів.

І коли 27 травня 1942 року генерал-майор артилерії Заїмов став перед військово-польовим судом, він, подібно Георгію Димитрову, своєю переконаністю, запальним словом викрив продажність зрадників болгарського народу.

1 червня 1942 року Заїмову було винесено смертний вирок. В цей же день його прив'язали до бетонного стовпа і тримали кілька годин під дулами гвинтівок. Болгарські солдати відмовились стріляти в генерала. Тоді це зробив оскаженілий гестапівець.

Через кілька годин на весь світ пролунали слова радіо Москви: «Болгари, станьте на коліна! Сьогодні ввечері був розстріляний славний син Болгарії і слов'янства — генерал-майор артилерії Володимир Заїмов...».

30 травня 1972 року Указом Президії Верховної Ради СРСР болгарському громадянину В. Заїмову посмертно було присвоєне звання Героя Радянського Союзу.

НА СУДІ

В протоколі фашистського суду від 27 травня 1942 року залишився такий запис:

Голова (б'є кулаком по столі): Я позбавляю вас слова!

Генерал Заїмов (спокійно): Судовий розгляд ще не закінчений, панове судді. Інакше, на якій основі ви винесете свій вирок? (Поліцейські агенти хочуть силою вивести генерала із зали).

Генерал Заїмов (піднявши руку, зупиняє їх твердим поглядом): Тут суд, а не в'язницька камера, панове поліцейські! (До суду): Зберігайте у всякому разі хоч видимість честі суду, панове судді! (І далі продовжує):

Суд вимагає від мене вести себе так, щоб заслужити хоч легку смерть. Але я був би підлим боягузом, якби не сказав вам, що лише божевільний може вірити в поразку Радянського Союзу. Я переконаний, що Радянський Союз непереможний. За цю віру я готовий померти...

* * *

Читачу! Якщо хочеш детальніше дізнатися про долю генерала Заїмова, прочитай нарис про нього в номері газети «Красная звезда» за 1 червня 1972 р. та роман «Дві дороги» в журналі «Нева», № 12 за 1972 рік та № 1—3 за 1973 рік.

Роздуми природа і ми про зеленого друга

Надрукована в «Молодому комунарі» стаття робітника Миколи Литвинова «Не ламай калину...» схвилювала мене. Мимоволі згадав слова Леоніда Ілліча Брежнєва в доповіді «50 років великих перемог соціалізму»: «Господарське, дбайливе використання природних ресурсів, турбота про землю, про ліс, про ріки і чисте повітря, про рослинний і тваринний світ — усе це наша кровна комуністична справа. Ми повинні зберегти і прикрасити нашу землю для нинішніх і майбутніх поколінь радянських людей».

Йшов я восени парком Космонавтів і милувався: піднялися нещодавно посаджені деревця обліпихи, між вузькими зеленими листочками з'явилися оранжеві ягідки. Закортіло поласувати ними. Підійшов до деревця. Верхівка і великі гілки були зламані. Пішов від деревця до деревця і не міг повірити своїм очам. Знайшлися люди, для котрих чудові плоди молодих обліпих виявилися дорожчими від краси нового парку. Вони забули, що ці деревця належать усім людям міста. Вони не знали, що обліпиха платить людям потрійну данину: вона хороший медонос, красиве декоративне дерево, до того ж плодоносне — зелена аптека.

Ще гірше становище з черемухою у дендропарку та в парку імені О. С. Пушкіна. Її ламають весною за неповторну красу квітів, а восени — за смачні ягоди.

Ставало боляче, коли бачив, навіть на центральних вулицях Кіровограда як безжально хтось калічив під час цвітіння липи. Повсюди дістається деревам. Їх травмують автотранспортом, пиляють, щоб не затіняли вікна і сади, не торкалися дротів, не пускали пух. Дерева пиляють на дрова, на корми для тварин, нерідко встановлюють на них світильники, гучномовці, вивішують об'яви.

Недовго живуть зелені насадження в парках, особливо на закованих у асфальт вулицях міст. Значно менше, ніж у лісі. Це доведено наукою. Зелені насадження прикрашають місто, поглинають вуглекислий газ, поповнюють атмосферу киснем, знижують шум, на них осідає пил.

Тож всюди нині зеленим насадженням приділяють все більше уваги. Хорошим прикладом можуть служити зелені зони навколо Кіровограда. У населення міста популярним став відпочинок на лоні природи. Та люди ще не навчилися берегти творіння своїх рук. І часто псують дерева просто так, від нічого робити.

Днями на могутніх вербах, посаджених моїм батьком двадцять років тому, я побачив багаточисельні рани, нанесені сокирою. Порушено міцний панцир кори, що захищала дерево від шкідників і хвороб. За лічені хвилини скорочено життя двох десятків верб. Цей куточок природи часто бачив на картинах місцевих художників, на знімках фотолюбителів. Навіщо було рубати кору? Дитячі пустощі перетворюються у злочин, який завдає шкоди місту.

Зеленого друга треба берегти, як це, наприклад, роблять в Молдавії, Литві. В парках, на вулицях міст Молдавії кожне деревце доглянуте. Сучки прискіпливо замазані варом.

У Литві нерідко серед поля можна побачити поодинокі дерева, що заважають проводити польові роботи. Та ні у кого не підніметься рука зрубати їх. Повчально, що під час блокади ленінградці замерзали, розбирали на дрова будинки, спалювали меблі, але дерева у парках та скверах не чіпали.

Не один рік пройде, поки дерево набере сили, високо підніме свою горду зелену крону. І жаль, що на багатьох вулицях нашого міста за деревами немає належного догляду. Нерідко люди садять на вулицях низькорослі, недовговічні фруктові дерева, які розростаються і заставляють пішоходів пригинатися, щоб за комір не сипалися гусениці, або ж пил, краплини води.

Все це підказує, що у зеленому господарстві нашого міста потрібно навести порядок, активізувати діяльність товариства охорони природи, громадських інспекторів, ширше практикувати участь молоді в озелененні міста.

Чому про це говоримо сьогодні? Адже — зима! Справа в тому, що саме зараз найбільше дістається зеленому другові від сокири. Адже голі вони. Не помітно, як зрубаєш...

М. НОЖНОВ,
наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

ІМ'Я САЛАВАТА — БЕЗСМЕРТНЕ

ДВІСТІ РОКІВ ТОМУ, В КІНЦІ ЛИСТОПАДА 1773 РОКУ, ДО АРМІЇ Є. І. ПУГАЧОВА ПРИЄДНАВСЯ ЗАГІН БАШКИРСЬКИХ КІННОТНИКІВ ПІД КОМАНДУВАННЯМ САЛАВАТА ЮЛАЄВА.

З РАННІХ РОКІВ Салават не знав собі рівних в джигітовці, стрільбі з лука. Юнаком він з задоволенням виходив боротись, до самозабуття любив соколине полювання. За розповідями сучасників, вісімнадцятилітній Салават один ходив на ведмедя.

Але при непідробній жвавості характеру юнаки, що його оточували, помічали в ньому і незвичайну серйозність, заглибленість у свої думки. Він подовгу міг слухати сумні пісні матері про бідність і страждання народу. Декілька разів прохав повторити сказання про билинних героїв.

Як тільки ноги хлопчика стали міцно триматися в стременах, батько — старшина Шайтан-Кудейського юрта Юлай Азналін — почав брати його з собою в поїздки по селах повіту. Все бачив і запам'ятовував тямущий Салават.

Рано виявилася постична натура Салавата. Багата фарбами природа батьківщини, захоплюючі розповіді про багатирів, дивні пісні кочівників — все з незвичайною силою діяло на вразливого юнака. До наших днів зберегла народна пам'ять щирі, повні високих думок і почуттів вірші і пісні, автором яких справедливо вважають Салавата.

Погляди Салавата на сучасне суспільство формувала де в чому і передова російська культура. В кочовій Башкирії тих років швидко розвивалась гірничозаводська промисловість. На залізоробних заводах працювало багато спеціалістів — представників передової російської інтелігенції. В Башкирію часто приїжджали і довго проживали відомі вчені: історики, краєзнавці, географи. В Оренбурзі і в Уфі постійно проживав історик і краєзнавець Петро Іванович Ричков, який потім був обраний членом-кореспондентом російської Академії наук. Ричков був добре знайомий з сім'єю батька Салавата, повітового старшини Юлая, а два його сини — Микола і Андрій — служили разом з Юлаєм Азналіним під час польського походу.

На початку 70-х років XVIII століття в Башкирію прибула експедиція Академії наук, яку очолював академік П.С. Паллас, який деякий час гостював у батька Салавата.

Спілкування з передовими людьми часу сприятливо впливало на Салавата, давало харч його спраглому до знання розуму, розширювало кругозір.

Салават приймав участь в громадському житті свого краю. В 1772 році, коли батько був у польському поході, він гідно виконав обов'язки повітового старшини.

Вся Юлаївка, рідне село Салавата, вважала, що він, як і батько, буде повітовим старшиною. Так думав і батько. Тільки батьківська дорога Салавату здавалась вузькою...

З А ЗАВДАННЯМ Ємельяна Пугачова він підняв башкирський народ на війну проти кріпосників, створив бойові загони, зайняв повітовий центр Сарапул, фортецю Красноуфімськ і штурмував місто Кунгур. Само в цей час генерал-лейтенант І. А. Деколонг, який приймав участь в придушенні Селянської війни в Башкирії, повідомив головнокомандуючому каральними військами генерал-аншефу А. І. Бібікову: «Башкирський народ, що живе в Оренбурзькій губернії, весь генерально збунтувався».

...Салават тричі був тяжко поранений. Останнє поранення одержав під час штурму фортеці Оса. Є. І. Пугачов залишив його в Башкирії, щоб забезпечити свій тил під час походу на Казань. Своїми успіхами в Прикам'ї і в Поволжжі головна армія зобов'язана Салавату Юлаєву, який, створивши нові повстанські загони, відвернув на себе значні сили царських каральних військ.

В загонах Салавата Юлаєва також були представники багатьох національностей. Тим і відрізняється повстання, очолюване Салаватом, від усіх попередніх багаточисленних повстань башкир, які в більшості носили національно-релігійний характер. Салават був передовою людиною свого часу, його погляди можна назвати широко демократичними і інтернаціональними. Національний герой башкирського народу, він бажав свободи для всіх людей праці, незалежно від їх національної приналежності. В своєму листі від 10 вересня 1774 року, адресованому російським заводським селянам, робітникам і майстровим Катавського заводу, що не бажали добровільно приєднатися до повстанців, Салават Юлаєв писав: «Проти росіян в серцях у нас немає зла. Нам з вами, башкирам і росіянам, не можна жити без злагоди і знищувати один одного».

Широкий виступ народних мас дав силу Салавату Юлаєву продовжувати боротьбу і після поразки Є. І. Пугачова в серпні 1774 року на Волзі нижче Царицина (тепер Волгоград). Салават лишився єдиним керівником повсталих селян і вів війну проти царських військ, очолюваних досвідченими генералами. В вересні 1774 року він зайняв добре укріплену Єлдяцьку фортецю. Начальник секретної комісії в справі повстанців граф Павло Потьомкін звернувся до Салавата з особистим листом і пропонував йому здатися. Салават відмовився скласти зброю.

Тільки в кінці листопада 1774 року ворогам вдалося схопити батира Салавата. В березні 1775 року його судила Таємна експедиція Сенату в Москві.

Протягом двох місяців (липень — серпень) 1775 року Салавата і його батька Юлая Азналина возили по всіх селах, фортецях і містах, де вони боролись проти царських військ, били батогом, розпеченими залізними клещами вирвали у них ніздрі, на лобі випекли три літери «В», «І», «У». В кінці вересня, перед відправленням в Рогервік, Салавату вдруге вирвали ніздрі.

В Рогервіку (тепер м. Пальдиски, Естонської РСР) Салават працював в каменоломні з кайданами на руках і ногах. В жовтні 1800 року далеко від рідних міст перестало битися серце героя башкирського народу.

Х. МУРАТОВ.

НА ФОТО: СНІГОВА БІЛКА. Фото АВТОРА.

НА ПРИЗ „МОЛОДОГО КОМУНАРА"

З метою популяризації і пропаганди шахів серед молоді, виявлення найбільш сильних шахістів області з 15 по 25 грудня цього року в Кіровограді триватиме шаховий турнір на приз обласної комсомольської газети «Молодий комунар».

Шахіст, який набере найбільшу кількість очок, буде відзначений призом газети. Три перші призери отримають грамоти редакції та дипломи обласного спорткомітету.

Головний суддя турніру суддя республіканської категорії М. В. Іванченко.

Змагання триватимуть в шаховій кімнаті обласної ради ДСТ «Авангард».

ДЛЯ МОЛОДОГО ТАТА

● КОНСУЛЬТАЦІЇ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ: ЯК СПОВИВАТИ НОВОНАРОДЖЕНОГО? ЯК ПРИГОТУВАТИ СМАЧНУ СТРАВУ?..

Не секрет, що в наш час все більше і більше чоловіків проявляють інтерес до складних премудростей домашнього господарства, а багато хто з успіхом оволодіває ними. Не те, що на Восьме березня, але нерідко і просто в святковий вечір приходите ви в гості до друзів і бачите таку картину: дружина зайнята прийомом гостей, жваво підтримує розмову про хокей, а чоловік ворожить над чимось біля плити.

Більше того, сфера домашніх турбот сучасного чоловіка постійно розширюється. Зараз він вийшов в таку галузь, як догляд за новонародженим. Наприклад, в багатьох жіночих консультаціях працюють так звані школи батьків. Правда, школа — мабуть, гучна назва. Насправді ж — це невеликий курс лекцій, які читають лікарі і педагоги. Так, завідуюча московською жіночою консультацією № 60 Зінаїда Стройкова сповістила, якщо поперваx (а школа при цій консультації працює вже п'ятий рік) батьки не дуже сприймали це починання з-за сором'язливості і боючись насмішок з боку приятелів, то тепер «відвідування» досить задовільне.

На лекції ходять в основному не багатодітні «ветерани», а зовсім молоді хлопці, які не пізнали ще радості батьківства, але знають з розповідей старших, що радість ця зв'язана з величезними турботами. Лекція, на яку ми попали, супроводжувалась практичними заняттями. Під доглядом лікаря-педіатра Анни Таскаєвої майбутні батьки повивали ляльку.

Завідуюча консультацією, що спостерігала не без добродушної іронії за цим «тренуванням», розказала мені:

«Чесно кажучи, матері звичайно не довіряють таку відповідальну справу чоловікам. Але чи мало які обставини стаються щодня. Взагалі ж, головне тут не практичні знання, а психологічна сторона. Важливо, що чоловік завжди готовий розділити турботи жінки, допомогти їй».

А що думають з цього приводу самі чоловіки?

Михайло Кузін з охотою змалював свою домашню ситуацію. Вони з Галею однолітки: їм по 23 роки. Він працює електриком на 2-му годинниковому заводі, вона — медична сестра. Нещодавно отримали нову квартиру і роз'їхались з «старими».

«Галя втомлюється на роботі значно більше мене, — говорить Михайло. — З хворими, турбот вистачає. Тому, коли після декретної відпустки вона повернеться в свою поліклініку, мені, я почуваю, доведеться попрацювати. Але нічого — я і раніше завжди їй допомагав. Власне кажучи, дружні відносини інакше будуватися і не можуть».

Одноліток Михайла, Єгор Кобахідзе — ще студент. За його словами, друзі по інституту (очевидно, холостяки) не шкодували слів, щоб пожартувати над майбутнім батьком, який вирішив «отримати ще й другий диплом».

Р. ЦФАСМАН,
кореспондент АПН.

10 понеділок

ПЕРША ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Країні рапортує Узбецька РСР. (М). 19.00 — «По сторінках «Голубого вогника». (М). 19.45 — «Наш зустрічний план». (М). 19.50 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 10 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтервачення. Кольорове телебачення. «Московські ковзани». Міжнародні змагання з фігурного катання. (М). 23.00 — Спортивний щоденник. Кольорове телебачення. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — Наша афіша. (К). 17.00 — «Екран молодих». (Львів). 17.30 — «На шкільних широтах». (К). 18.00 — Телефільми. «І думки мої молоді, молоді» та «Ріка-море». (Кіровоград). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Молоді голоси». Концерт. (Донецьк). 20.00 — «Вітчизно моя незозора». (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Тележурнал «Старт». (К). 22.15 — «За мільярд 1974 року». (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

11 вівторок

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 8 серія. (М). 10.50 — Концерт. (М). 11.15 — Для юнацтва. «Шукачі». (М). 11.45 — Концерт. (Ужгород). 15.50 — Навчальна передача з географії. (М). 16.15 — «Наука — сьогодні». (М). 16.45 — «Літературні бесіди». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умілі руки». (М). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — «Говорять депутати Верховної Ради СРСР». (М). 18.25 — Кольорове телебачення. Естрадний концерт. (М). 19.20 — «Людина і закон». (М). 19.50 — «17 моментів весни». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 11 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтервачення. Кольорове телебачення. «Московські ковзани». Міжнародні змагання з фігурного катання. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.15 — Телевісті. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів X класу. (К). 16.45 — «Критерій пошуку — ефективність». (Харків). 17.30 — «Веснянка». Телефільм. (Кіровоград). 18.00 — «Товари — народу». (К). 18.30 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «В ім'я миру». (К). 19.50 — «Портрет митця». (Народний артист СРСР композитор Г. І. Майбороди). (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Останні канікули». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 00345. Зам. № 13508. Індекс 61197. Тираж 57 500.